

656**WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

z dnia 22 maja 2007 r.

sygn. akt K 42/05

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Maria Gintowt-Jankowicz — przewodniczący,

Wojciech Hermeliński,

Marek Kotlinowski — sprawozdawca,

Marek Mazurkiewicz,

Janusz Niemcewicz,

protokolant: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu, z udziałem wnioskodawcy oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 8 maja 2007 r., wniosku Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zbadanie zgodności:

- 1) art. 3a ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, ze zm.) z art. 32 Konstytucji,
- 2) a) art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości (Dz. U. z 2005 r.

Nr 10, poz. 66) w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r.,

- b) art. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r.,
 - c) art. 1 pkt 10 ustawy z 16 grudnia 2004 r. w zakresie, w jakim dodaje art. 46b do ustawy z dnia 5 lipca 1996 r.,
 - d) art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 79 pkt 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, ze zm.),
 - e) art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 80a ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r.,
- z art. 7, art. 118 ust. 1 oraz art. 121 ust. 2 Konstytucji,

orzeka:

II

I

1. Art. 3a ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 62, poz. 577, z 2005 r. Nr 10, poz. 66 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162) jest zgodny z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy o rachunkowości (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 66) w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy powołanej w punkcie 1, jest niezgodny z art. 7, art. 118 ust. 1 oraz art. 121 ust. 2 Konstytucji.

3. Art. 1 pkt 9 lit. a ustawy powołanej w punkcie 2 w zakresie, w jakim nadaje nowe brzmienie art. 27 ust. 1 pkt 1 ustawy powołanej w punkcie 1, jest niezgodny z art. 7, art. 118 ust. 1 oraz art. 121 ust. 2 Konstytucji.

Przepisy wymienione w części I w punktach 2 i 3 tracą moc obowiązującą z upływem 6 (sześciu) miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417) umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie ze względu na niedopuszczalność wydania orzeczenia.

Maria Gintowt-Jankowicz

Wojciech Hermeliński
Marek Mazurkiewicz

Marek Kotlinowski
Janusz Niemcewicz